

[Gunnar Fog-Petersen.]

den almindelige Borgers fulde Tryghed her i Landet over for, at den Slags Ting ikke kan finde Sted.

Justitsministeren (Steincke): Det forekommer mig, at Frokosten paa visse ærede Deltagere i Debatten har haft en mere ophidsende Virkning end den Frokost, jeg indtager, til hvilken jeg kun nyder et Glas Vand. Det gjaldt saaledes det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter), der til Tider talte i en Tone, som klædte ham ilde og i og for sig ogsaa efter min Mening var ganske urimelig under denne rent saglige Forhandling. Det begyndte dog som altid lovende, idet det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, at man paa dette som paa alle andre Omraader skulde vente paa Norge og Sverige. Det er jo blevet et Aksiom for det ærede Medlem, at noget nyt maa ikke gennemføres her i Landet, før man har prøvet det i Nabolandene og vel helst ogsaa i andre Lande. Denne Grundsatning kan jeg ikke acceptere; jeg ved ikke, af hvilken Grund man ikke skulde kunne gaa i Spidsen her i Landet, hvis det nye er rigtigt.

Den ærede Ordfører for Venstre beklagede dernæst, at jeg ikke kom ind paa § 29, 4de Stykke, men kun nævnte § 29, 1ste Stykke, hvilket han ansaa for et glimrende Eksempel paa mine Evner som Debattør. Det viste sig senere, at hvad det ærede Medlem kaldte Evner som Debattør, var Udtryk for en ganske utrolig Perfidi, altsaa hos mig. Jeg lægger ikke Vægt paa denne Evne som særlig fremragende Kendetegn paa Debattørbegavelse, og jeg kan komplimentere den ærede Ordfører for Venstre med, at jeg ikke anser ham for nogen stor Taler.

Naar jeg ikke citerede Retsplejeudvalgets Udtalelser om § 29, 4de Stykke, Nr. 2, skyldtes det ikke paa nogen Maade noget Ønske fra min Side om at forholde den ærede Ordfører for Venstre eller Tinget i øvrigt, hvad Retsplejeudvalget paa dette Punkt har sagt, og jeg skal gerne læse det op. (*Tilraab: Højere!*). Jeg skal ogsaa gerne læse det højere op:

„Naar det foreliggende Forslag tilstedes at lukke Dørene under Domsforhandlingen af Hensyn til „Sagens Oplysning“ („af den anførte Grund“), er Udtrykket for saa vidt noget misvisende, som Dørene ligesom hidtil ikke kan lukkes af Hensyn til Oplysning af den foreliggende Sag, saaledes som denne er afgrænset ved Anklageskriftet, men kun

af Hensyn til Oplysning af Straffesager mod andre Personer. Udtrykket passer derimod under Efterforskningen og til Dels ogsaa under Forundersøgelsen, hvor Sagens Gjenstand ikke behøver at være afgrænset til bestemte Personer og Forhold, men ofte angaar Opklaringen i Almindelighed af et kriminelt Forhold, hvori andre end de øjeblikkelig mistænkte eller sigtede kan være delagtige, og hvor det derfor kan være af Interesse at forebygge, at disse faar visse Oplysninger. Efter Sammenhængen er det de samme Formaal, Forslaget forfølger, og selv om dette rækker noget videre, nemlig ogsaa til Personer, der uden at være delagtige i den foreliggende Sag kan sigtes for tilsvarende Forhold i lignende Sager, nærer Udvalget dog ikke særlig Betænkelighed derved“.

Jeg ved ikke, hvad i al Verden jeg skulde have tilsigtet med at undlade Oplæsning af Retsplejeudvalgets Bemærkninger paa dette Punkt. Som enhver kan høre, maa jeg være berettiget til at opfatte det, som om Retsplejeudvalget ikke nærer særlige Betænkeligheder ved disse Bestemmelser.

Hvad angaar § 1017 a, sagde den ærede Ordfører for Venstre, at Plusserne og Minuserne selvfølgelig maatte afvejes over for hinanden. Ja, herom er jeg enig med alle de ærede Ordførere, men Plusserne er — for at blive i dette Billedsprog — saa absolut afgørende over for Minuserne her, idet denne Paragraf ogsaa i 2det Stykke er formuleret saaledes, at dette Brud paa Offentlighedsprincippet og paa Hensynet til Pressens Interesse i at bringe Meddelelser ud til Offentligheden kun kan ske undtagelsesvis og kun, saafremt Undersøgelsen vedrører alvorlige Forbrydelser, hvad jeg altsaa oven i Købet er villig til at drøfte, og kun for saa vidt der er særlig Grund til at antage, at offentlig Omtale vil være til Hinder for Sagens Oplysning. Man maa dog tage alle Betingelserne med, og man har ikke Lov til at rasonnere saaledes, at naar der staar i en Lov, at noget kun kan ske undtagelsesvis og kun under særlige Omstændigheder, saa betyder det ikke noget for Politi og Domstole. Man kunde jo overhovedet ikke lovgive og ikke administrere, hvis det ikke betød noget, hvad der staar i Lovene.

Jeg beklager, hvis jeg i denne Forbindelse har beskyldt det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) for Illoyalitet. Det ærede Medlem sagde udtrykkeligt vedrørende § 1017 a, 2det Stykke, at denne Paragraf i hvert Fald var